

ה. וזה נקרא אדון, כמו שנאמר (יחשע) הנה ארון הברית אדון כל הארץ. ואנו יצאה ה' וונכונה י', והתקשתה בכלים של זכר בגדרם של כל זכר בישראל. ואתיות אחרות מושכים אותך ישראל מלמעלה למקום הנה. (תחים מ) אלה אזכורה. אופיר בפי ואשפך דמעותינו נטה כרי למשדר האתיות הללו, ואז אגדם מלמעלה עד בית אלהים, שיהיה אליהם כמו שהוא. ובמה? (שם) בקהל רנה ותודה המון חוגג.

אמר רבינו אלעזר, השתקה שלוי בונה מקדש למטה וboneה מקדש למטה, ובודאי הדבר בסלע ישתקה בשפטים. מה בסלע - מה שאמרתי והתעוררתי בו, שתקה בשפטים - מה ששתתקתי שנבראו ונbenו שני עולמות יחד.

אמר רבינו שמואן, מפני זה לא היה שלמות הפתוח, שבות (ישעה מ') המוציא במספר אחד. שמי דרגות הן שאירך להיות רשומה כל אחת מכך. אמר זה שנאמר מ"ה, ואחת מ"י. זו עליונה וזה תחתונה. זו העליונה רשומה, ואומר המוציא במספר אחד. המוציא - אותו הנודע ואין במותו. כמו זה המוציא לחם מן הארץ. המוציא - והוא שונדע. זו ברגה הפתוחה, והכל אחד. לשומדים יחד, והוציאו צבאות ל민יהם שאין להם חשבונו.

[נ"א כמו זה]. לכלם - בין אותם הששים, בין כל צבאותם - בשם יקרא מה זה בשם יקרא? אם תאמר שקרא להם בשמותיהם - זה איינו כך, שם אמר כך, היה ציריך להיות בשמו. אלא בזמנם שהדרגה הוז לא עולה בשם

דעת אמר, (יוושע) הבה ארון הברית אדון כל הארץ. בדין נפקת ה' וاعילת י', ואתקשתה במנני דכורא לאקליהון דכל דבר בישראל. ואגון אחראין משבון לון ישראל מעילא לגביו אחר דא (תחים מ) אלה אזכורה.

אדרנן בפומאי ושביבנה דמעאי (ברשות נשבי בניו לאשכח אתון אלון) ובדין אגדם מעילא עד בית אליהם, למהו אלהים בגונא דיליה. ובמא, (תחים מ) בקהל רנה ותודה המון חוגג.

אמר רבינו אלעזר שתיקה דילוי בנה מקדשא לעילא ובנה מקדשא למטה. ובודאי מלאה בסלע משtopicא בתרעין. מלאה בסלע מה דאמננא ועתננא ביה, משtopicא בשפטים מה דשתיקנא דארבי וアイבנו תרין עלמין בחדא.

אמר רבינו שמואן מכאן ולהלאה שלימו דקראי, דכתיב, (ישעה מ) המוציא במספר צבאים, תרין דרגין אנון דיאצטריך למהו רשים כל חד מיניהו. חד דא דאתמר מ"ה. וחד מ"י. דא עלאה ורא תפאה. דא עלאה רשים ואמר המוציא במספר צבאים, המוציא ההוא דאשטעוד ולית פותיה. בגונא דא המוציא לחם מן הארץ. המוציא ההוא דאשטעוד דא דרבא תפאה, וכלא חד. במספר שתין רבוא אנון דקיעימין בחדא, ואפיקו חילין ליזנינו דלית לון חשבונו.

(נ"א בענין דא) לכלם, בין אנון שתין, בין כל חילין דילחון, בשם יקראי. מי בשם יקראי. אי תימא דקראי לון בשמה תהוז, לאו חבי הוא, אדם בן בשמו מיבעי ליה. אלא בזמנא דרגא דא לא סליק בשמא (עליא) ואקרי מ"י, לא אולדיד ולא אפיק טמירין ליזנינה אף על גב דכלחו הוו טמירין ביה. כיון דברא אל"ה ואסתלק בשמיה ואكري